

[Palle Simonsen]

fastlægger. Derfor er det ikke kosmetik, men et udtryk for et ønske om at reducere udgifterne.

Hr. Jens Møller brugte også eksemplet med politiet, som jeg har set at hr. Svend Erik Hovmand fra venstre også har brugt megen spaltepads på i venstrepressen gennem de senere dage. Hr. Jens Møller siger, at vi vil øge politiets bevillinger med 16 mill. kr., men at vi vil skære 3 pct. på justitsministeriets budget, dvs. 66 mill. kr., og så har vi dermed ædt det hele op. Ja, sådan kan man naturligvis godt argumentere. Men jeg tror, at finansministeren vil kunne bekræfte, at når regeringen igennem de senere år har gennemført såkaldte lineære besparelser, så har finansministeren haft mange forhandlinger med de forskellige ministerier om, hvordan man kunne klare det igennem, og der er områder, der har været friholdt, men man er nået frem til resultatet. Sådan må det selvfølgelig også gå her. Når vi foreslår 16 mill. kr. ekstra til politiet, så er det naturligvis udtryk for et ønske om, at denne bevilling øges.

Nu kunne vi jo vælge at gøre det på samme måde, som fremskridtspartiet har gjort det, nemlig til næste år at fremsætte 1.200 ændringsforslag, hvert på 1 mill. kr. Jeg tror ikke, at folketinget ville finde det særlig rimeligt. Men det er jo konsekvensen af det, som vi bliver angrebet for på dette område. Når begrebet lineære besparelser er anvendt i årevis af en regering, så må det efter min opfattelse også være tilladt en opposition, som har noget vanskeligere vilkår at arbejde under, at angive, at det er den nedskæring, som man ønsker generelt på budgettet. Så skal jeg i øvrigt ikke efter de mange diskussioner, vi har haft om lineære besparelser, sige mere om det, for jeg tror ikke, at der kan bringes nyt frem i sagen.

Jeg vil derefter gerne sige til finansministeren, der gav udtryk for, at han skam ikke havde brystet sig på socialdemokratiets kongres, at det kan da godt være, men vi, der sad ved TV-skærmen og så finansministeren, fik unægtelig et indtryk af, at her kunne finansministeren stå op over for sine egne og gøre klart, at der skam var tale om en god regering, som virkelig havde fart over feltet, hvad angik de offentlige udgifter. Jeg sagde også i mit indlæg i formiddags, at vi ved mange lejligheder har haft indtryk af, at finansministeren gerne vil stramme, og der var

sådan lidt af det minespil i finansministerens besvarelse.

Jeg må så igen gå tilbage til hr. Camres ordførertale i formiddags, for hvad var det, hr. Camre sagde? Hr. Camre sagde, at disse 1½ mia kr., der er aftalt mellem S og V, det er jo bruttobesparelser. De er skam hentet hjem på andre områder. Hr. Camre sagde også, at slutresultatet er 37 mill. kr. i besparelser. Det var altså forkert, for det er 40 mill. kr., det har jeg tidligere været inde på. Men uanset om det nu er 37 mill. kr. eller 40 mill. kr. – nu skal jeg nok lade være med for ikke at sære finansministeren at sige, at det var det, hr. Camre stod op og brystede sig af i formiddags – så er der i virkeligheden fuld overensstemmelse mellem den tale, hr. Camre holdt i formiddags, og det, vi oplevede i forbindelse med finansministerens bemærkninger på den socialdemokratiske partikongres.

Jeg forstår godt, at finansministeren har nogle interesser, som skal varetages i forhold til regeringspartneren, men det er jo ikke bare momskompensationen i forbindelse med gennemførelse af momsen og virkningerne af udvidelsen af momsen, der har medført, at der kun er 37 mill. kr.s reduktion. Det er f. eks. også det tal, som jeg nævnte før, for daginstitutionsområdet, de 120 mill. kr. ekstra. Det er f. eks. også de mange stillinger, jeg nævnte, for 22 mill. kr. i udenrigsministeriet. Ser vi på den første bunke af ændringsforslag, som regeringen lagde frem, så var der striber af små beløb, som var øgede udgifter. Derfor, uanset hvor venlig finansministeren end ønsker at være over for sin regeringspartner, så må vi altså konstatere, at nettoprovenuet er 40 mill. kr.

Finansministeren kom med en redegørelse i forbindelse med det spørgsmål, som jeg havde rejst om momsskønnet. Det kan godt være, at jeg ikke har gjort tilstrækkelig klart, hvad jeg egentlig mente, for det, som jeg egentlig ville lægge op til, er, at jeg mener, at vi får for mange skøn på for kort en periode. Jeg tror, finansministeren vil erkende, at der i den korte periode, der er forløbet fra september til december, er kommet en række tal, det gjorde finansministeren jo også rede for. Jeg kan faktisk ikke se betimeligheden i, at vi får et ændringsforslag i november på 3,6 mia kr., når vi i begyndelsen af december skal have et på 3 mia kr.